

клѣтва. Но отъ устата на тоя свидѣтель не е естествено да се чака истинната, защото той е такъвъ човѣкъ, за когото може да се каже, че първата му дума не е истинска. Първитѣ си показания той е далъ въ Сливенъ прѣдъ Окол. Началникъ Турчева, а по-сетнѣ прѣдъ г-на М-ра Прѣдсѣдателя Стамболова, а сегашнитѣ му не сж тождествени съ първитѣ и по тая причина, за мене не остава друго, освѣнъ да се съмнявамъ въ истинността и на единтѣ и на другитѣ. Но отъ всичко това, за мене е важно само едно нѣщо и за него азъ ще кажа нѣколко думи. Въ писмото си, което е писалъ до Началникътъ г-нъ Турчева, той пише: „ако бихъ ималъ врѣме и срѣдства, бихъ ви снабдилъ и съ други аргументи“. Защо сж трѣбвали *врѣме* и *срѣдства* на тоя човѣкъ? Нима, ако той е знаелъ нѣщо повече, не е можалъ да го съобщи? Какво му е прѣчало да стори това? Врѣмето и срѣдствата, които му сж трѣбвали, сж могли да се набавятъ много лесно: да се яви прѣдъ властѣта, да расправи всичко каквото знае и ето всичко свършено. Но, г-да сѣдии, отъ това обстоятелство именно се доказва каква е моралната личностъ на тоя свидѣтель. Първитѣ пѣтъ тоя свидѣтель е далъ показанията си прѣдъ Турчева, а вторий пѣтъ прѣдъ г-на Стамболова и прѣдъ тѣхъ той нищо не е спомѣналъ за Д-ра Моллова. По-сетнѣ — на 24-й Юний 1891 год. — той съобщилъ, че билъ получилъ писмо отъ Миларова, въ което му се съобщавало да се запознае съ Д-ра Моллова, който билъ ржководителъ на дѣлото. Но това не е вѣрно и ний имаме право да се съмняваме, че това писмо се е появило кжсно, или пѣкъ, по-вѣрното което е, че тоя свидѣтель не казва истинната, защото подобно писмо не е писано. Ако да бѣше прѣдставилъ писмото, то можеше да му се повѣрва, но той казва, че го билъ скжсалъ. И защо го е скжсалъ? По кои причини е сторилъ това? Той не казва нищо. Ако наистина той е билъ довѣренно лице на Миларова; ако наистина Миларовъ му писалъ такова писмо, и най-сетнѣ ако наистина Пенковъ е искалъ да открие заговорътъ, — то защо, слѣдъ като е получилъ писмото, не е отишълъ да го прѣдаде на властѣта, особено като се има прѣдъ видъ, че той е вече открилъ всичко? Защо не е сторилъ това? Защо е скжсалъ писмото? Отъ кого се е страхувалъ вече той? Ето защо тоя свидѣтель не казва истинната, ето защо ний казваме, че той лъже. Подсѣдимий Миларовъ заявява тукъ, че той не е писалъ на Пенкова нищо за Д-ра Моллова и това